

Presă și informare

Curtea de Justiție a Comunităților Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr.°82/09

Luxemburg, 1 octombrie 2009

Concluziile avocatului general în cauza C-58/08
Vodafone & Others/Secretary of State for Business, Enterprise and
Regulatory Reform

Avocatul general Poiares Maduro consideră că Regulamentul privind roaming-ul este valid

Comunitatea a avut dreptul să stabilească limite asupra prețului pe care companiile de telefonie mobilă îl impun pentru apelurile în roaming

Regulamentul privind roaming-ul¹ a stabilit prețuri maxime care pot fi facturate de către operatorii de telefonie mobilă pentru apelurile primite și efectuate de un utilizator înafara rețelei acestora. Limitele respective trebuie să se aplice pentru o perioadă de trei ani.

Regulamentul a fost adoptat în temeiul articolului 95 din Tratatul CE care permite Comunității să adopte măsuri legislative pentru a apropia sistemele legislative ale statelor membre în cazul disparităților, reale sau potențiale, care pot restricționa stabilirea sau funcționarea pieței comune.

Patru dintre principalii operatori europeni de telefonie mobilă, Vodafone, Telefónica O2, T-Mobile și Orange au contestat validitatea Regulamentului privind roaming-ul la High Court of England and Wales. Această instanță a solicitat Curții de Justiție să stabilească dacă Comunitatea avea competența să adopte regulamentul în temeiul articolului 95 CE și dacă, stabilind prețul maxim, legiuitorul comunitar încălcăse principiile subsidiarității și/sau proporționalității.

Avocatul general Poiares Maduro **confirmă mai întâi că, în opinia sa, Comunitatea avea dreptul să adopte regulamentul în baza articolului 95 CE.** Diferențele de preț dintre apelurile efectuate în interiorul propriului stat membru și cele efectuate în roaming pot fi în mod rezonabil considerate drept descurajatoare în privința recurgerii la servicii transfrontaliere precum roaming-ul. Penalizarea activităților transfrontaliere are capacitatea potențială de a împiedica stabilirea unei piețe interne în cadrul căreia este garantată libera circulație a bunurilor, a serviciilor și a capitalurilor. Astfel, în sectorul telecomunicațiilor mobile, nu există o activitate economică care are un caracter transfrontalier mai evident decât roaming-ul. În aceste condiții, este legitim să se considere că faptul de a impune o limită de preț pentru serviciile de roaming este în spiritul stabilirii unei piețe interne înlăturând obstacolele în calea activităților economice transfrontaliere.

În examinarea conformității regulamentului cu principiul subsidiarității (potrivit căruia Comunitatea nu poate acționa decât dacă statele membre nu pot atinge același obiectiv într-un mod adecvat), avocatul general subliniază mai întâi că, în ceea ce privește prețul facturat de un operator față de un alt operator pentru utilizarea rețelei sale (tarife de gros), este evident că s-ar impune o acțiune la nivel comunitar întrucât autoritățile naționale nu au competența să reglementeze prețurile facturate de rețele străine în raport cu rețele din acest stat membru și nu sunt nici motivate să reglementeze prețurile de gros facturate pe teritoriul lor național față de rețele străine.

În ceea ce privește prețul cu amănuntul facturat de rețelele naționale față de consumatorii proprii ce utilizează servicii de roaming, problema este mult mai puțin clară. Este posibil să se susțină că, odată ce prețurile de gros au fost stabilite, autoritățile naționale pot reglementa prețul cu amănuntul. Cu toate acestea, avocatul general Poiares Maduro consideră că este oportun și potrivit ca Comunitatea să reglementeze prețul cu amănuntul. Acesta consideră că, dat fiind că

¹ Regulamentul (CE) nr. 717/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2007 privind roaming-ul în rețelele publice de telefonie mobilă în interiorul Comunității și de modificare a Directivei 2002/21/CE (JO L 171, p. 32)

regulamentul își produce efectele numai pentru trei ani, că roaming-ul prezintă un caracter transnațional și că roaming-ul nu constituie o preocupare majoră pentru autoritățile de reglementare naționale, Comunitatea poate avea în plus voința de a rezolva această problemă și poate fi mai bine plasată în acest sens. Dacă subiectul ar fi fost lăsat la aprecierea celor 27 de organisme de reglementare naționale, instituirea unui control eficient al prețurilor cu amănuntul ar fi putut necesita mai mult timp.

În ceea ce privește problema dacă stabilirea limitelor maxime ale prețurilor facturate de operatorii de rețele era proporțional, avocatul general arată că intervenția comunității s-a produs în ultimă instanță, toate tentativele precedente ale Comisiei pentru a reduce prețul roaming-ului (inclusiv investigațiile bazate pe dreptul concurenței, măsuri de transparență, acțiuni de reglementare și presiuni politice) rămânând fără rezultat. Acesta observă de asemenea că Comisia a constatat că prețul variază în mod semnificativ, astfel încât costurile adiacente nu se puteau explica prin invocarea costurilor operatorilor care realizează o marjă de beneficii mai mare de 200 % pentru apelurile efectuate în roaming și de 300 % sau 400 % pentru apelurile primite. Ținând cont de aceste impuneri excesive și de necesitatea de a acționa în timp util, decizia de a reglementa prețul cu amănuntul ținea de setul de opțiuni pe care îl avea în mod rezonabil operatorul.

În plus, admitând că controlul prețurilor trebuia întotdeauna să facă obiectul unei examinări atente, în considerarea incidenței lor extreme asupra pieței, avocatul general consideră că durata limitată a acestor limite de preț, existența unei clauze de decădere ce necesită o reevaluare periodică și scopul de a corecta o problemă a pieței, ceea ce normele de concurență nu ar fi putut face, le conferă acestora un caracter acceptabil. În aceste condiții, nu s-ar putea spune că reglementarea este disproporționată.

În consecință, avocatul general concluzionează că stabilirea **tarifelor maxime pentru apelurile în roaming nu încalcă principiul proporționalității**.

Prin urmare, avocatul general Poiares Maduro propune Curții să confirme validitatea regulamentului privind roaming-ul.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Procedura trimerii preliminară permite instanțelor din statele membre, în cadrul unui litigiu aflat pe rolul acestora, să adreseze întrebări Curții cu privire la interpretarea dreptului comunitar sau la validitatea unui act comunitar. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională trebuie să soluționeze cauza în conformitate cu decizia Curții. Tot astfel, această decizie este obligatorie pentru celelalte instanțe naționale care ar fi sesizate cu o problemă identică.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” (+32) 2 2964106